

[Peter Nielsen.]

og i øvrigt af lovforslagene i deres helhed ville også være et forsøg herpå; så skal andre betale.

Jeg skal ikke trætte med en detailgennemgang af ændringsforslagene, men blot nævne visse begrundelser for dem.

En nedsættelse af den foreslåede benzinafgift med 4 øre pr. liter er fra visse sider begrundet med hensyn til erhvervslivet. Men som omtalt skal andre betale, når man formindsker provenuet et sted, og mon erhvervslivet virkelig bruger al benzinen? Mon der ikke også er et vist, skal vi sige, luksusforbrug, og på det finder mit parti — omend med beklagelse — at man godt kan forhøje skatten. Udvalget har ment det forsvarligt at nøjes med 6 øre pr. liter og foreslår derfor at ændre afgiftsforhøjelsen fra de oprindeligt påtænkte 10 øre til 6 øre. Hvis man vil forkaste enhver forhøjelse af benzinafgiften, skal vi til at beskatte andre varer yderligere.

Det foreslås endvidere, at cigaretafgiften ikke stiger som først foreslået med 1 øre, men med 2 øre. Det er jo en afgift, der altid har måttet holde for, og i de senere år har man også fundet på en sundhedsmæssig begrundelse for det.

Da der er flertal for at afvise nogle af de foreslåede afgifter, nemlig dem på annoncer, elektricitet og arv, skal jeg i og for sig ikke blande mig i formalia. Vi kan jo se, hvad skæbne disse forslag vil få. Desuden er der stillet forslag om, at andre afgifter skal formindskes, og da der altså er nogle af forslagene, der går deres død i møde, har det været nødvendigt at komme med forslag om, at engrosomsen forhøjes, ikke alene som først foreslået fra 9 til 10 pct., men helt op til 12½ pct., hvilket så nogenlunde vil svare til merværdiafgiften på de påtænkte 10 pct., selv om denne selvfølgelig vil komme til at omfatte alle varegrupper.

Man har plukket visse blomster ud af buketten; man har f. eks. ment, at guld- og sølvsmedefaget ville blive for hårdt ramt ved den foreslåede 25 pct.s forhøjelse, så vi nøjes nu efter ændringsforslaget med 12½ pct. Derimod foreslås den gældende afgift på glødelamper m. v. fordoblet ud fra det princip, at slukkes der et lys ét sted, må der tændes ét et andet sted; det gælder også i skatteverdenen.

Den reducerede buket skulle i det kommende skatteår give ca. 1.200 mill. kr. Herudaf skal landbrugsstøtten udredes, og der skal bruges penge til de forhøjede tjenestemandslønninger, så disse 1.200 mill. kr. kan selvfølgelig ikke give det fornødne kasseoverskud; mere må følge. Den konsolidering, der nu er påtænkt, skal jo også gælde ud i fremtiden, og i stedet for alle disse evindelige lapperier er det meningen at overgå til en permanent merværdiafgift på 10 pct. fra 1. januar.

Det kan vel have sine betænkeligheder at beskatte selv de mest elementære livsfornödenheder, men det må være muligt at gøre dette, uden at lovgivningen får social slagside. Det samme gælder, hvis man vil foretrække detailomsen, der vil have samme virkning over for forbrugerne som merværdiafgiften.

Om kort tid udsender statistisk departement resultatet af en fornyet undersøgelse af befolkningens forbrug af forskellige varer, alt efter hvilken indtægtsgruppe der er tale om. Redegørelsen om merværdiomsens bygger på en ældre forbrugsundersøgelse fra 1955; men den viser dog, at procentuelt vil befolkningen komme til at svare nogenlunde lige meget af sin indtægt i merværdiafgift. Når der skal overflyttes fra direkte til indirekte skatter, må den tunge ende selvfølgelig ikke komme til at vende nedad, så større skattelettelse for de store indtægter kan man vel næppe forvente. Skal vi have detailomsen eller merværdiomsen, må den del af provenuet, der skal anvendes til skattelettelse, fortrinsvis anvendes til forhøjelse af bundgrænsen, således at alle får lige gavn af disse skattelettelse.

Alt dette hører selvfølgelig næste år til, men må dog indgå i den samlede helhedsbedømmelse, hvilket selvfølgelig også kildeskatten må til sin tid. Men den påtænkte modernisering af vort vareafgiftssystem må jo udstrækkes også til de direkte skatters system. Foreløbig må vi her nøjes med den almindelige udskrivningslov, som også er til anden behandling i dag.

Der er fra begge sider sagt visse morsomheder om udskrivningslovens skæbne, og vi har for så vidt haft tre muligheder fremme: dels den påtænkte nedsættelse, som jo ikke kan blive til noget på grund af den barberede buket, dels den forhøjelse, der skulle være